

Jistě, příklon od jedné krajnosti k druhé není žádné řešení. Pohyb od zarytého zpátečnictví k blouznivému pokrokářství není pohyb vpřed. Jen mi připadá, že hodně politicky angažovaných křesťanů v našich zeměpisných šířkách dokáže velmi dobře pojmenovat slabiny a úskalí té druhé alternativy, zatímco o slabínách a úskalích té první mlčí jako hrob.

Není to přesvědčivé. A v Bibli žádné takové upřednostňování minulosti nenajdeme. Ba co víc: Vedle úcty k tradici a k odkazu předků tam najdeme takové skvosty jako třeba zvolání: „Nevzpomínejte na věci dřívější, o minulosti nepřemítejte. Hle, činím něco docela nového a už to raší.“ Nebo: „Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, všechno tvořím nové.““

prof. Pavel Hošek

AKTUÁLNÍ INFORMACE

DEN PRO HOSPIC

Papučový den (6. října 2021)

Papučový den připomíná, že umírat doma v kruhu svých blízkých je možné. Zapojte se i vy. Upozorněte společně s námi na to, že umírat doma je možné, a že existují služby, které nabízejí doprovod. Odborný i lidský. Vyfotťte se v papučích, sdílejte fotky na sociálních sítích a předejte toto poselství dál. Obujte si papuče a ukažte, že podporujete mobilní hospicovou péči v České republice.

Mše sv. za Domácí hospic 14 pomocníků

Ve středu **6. října 2021 od 8.00 h** v kostele sv. Petra a Pavla v Semilech. Pojďte s námi oslavit životy těch, které jsme doprovodili do Boží náruče a vyprošovat požehnání pro jejich blízké a naši další službu.

Den otevřených dveří

Ve stejný den Vás zveme k nám do hospice. Přijďte se podívat, popovídat, prohlédnout si naše prostory... Od 9.00 do 12.00 h a od 14.00 do 17.00 h v areálu nemocnice v Semilech – bílý pavilon.

SVATOMICHAELSKÁ POUŤ V ROKYTNICI NAD JIZEROU

Poutní mše sv. v neděli 3. října 2021 v 8.30 h.

U příležitosti dokončení oprav kostelní věže bude po mši sv. od 10.00 do 12.00 h možné prohlédnout si novou věžní baň, nový kříž a napsat svá poselství příštím generacím. Vámi napsaná poselství budou vložena do nově opravené kostelní věže.

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ VE ŠKOLNÍM ROCE 2021/22

Výuka náboženství na faře v Semilech probíhá v letošním školním roce následovně:

Pondělí	16.15 – 17.00	5.–9. třída	Zuzana Klodnerová
Pátek (lichý týden)	14.15 – 15.00	1.–2. třída	Ludmila Nosková
Pátek	14.15 – 15.00	3.–5. třída	Marie Zahrádková

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 23. září 2021. Uzávěrka následujícího čísla: 7. října 2021. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošík. Jednotlivé příspěvky zasílejte na adresu kraus.matej@seznam.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

HŘIVNA

Informační čtrnáctideník

ŘK farnosti Semily

Číslo 11 26. září 2021

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: R. D. Jaroslav Gajdošík, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Kostofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Farnost
sv. Petra a Pavla

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 27. 9. – 10. 10. 2021

27. 9. Po	<i>Památka sv. Vincence z Paula, kněze</i>		
28. 9. Út	<i>Slavnost SV. VÁCLAVA, MUČEDNÍKA, hlavního patrona českého národa</i>	KO 08.30	za † Václava Votočka a sestru
29. 9. St	<i>Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů</i>	KO 08.00	za †† Jozefa, Lýdiu a Ivana
30. 9. Čt	<i>Památka sv. Jeronýma, kněze a učitele církve</i>	KO 08.00	za požehnání a zdraví pro Teresu u příležitosti svátku
1. 10. Pá	<i>Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky církve</i>	KO 18.00	za ctitele Božského Srdce Ježíšova <i>od 16.30 v KO svátost smíření</i>
2. 10. So	<i>Památka Svatých andělů strážných</i>	KO 18.00	za uzdravení a duše v očistci
3. 10. Ne	27. neděle v mezidobí		<i>sbírka na opravu střechy kostela</i>
		KO 08.30	za †† Annu a Františka Stránské a celý rod
4. 10. Po	<i>Památka sv. Františka z Assisi</i>		
5. 10. Út		KO 18.00	za † Cecilii Novotnou, manžela a †† rodiče Pajunkovy
6. 10. St		KO 08.00	za Domácí hospic 14 pomocníků, pacienty a jejich blízké
7. 10. Čt	<i>Památka Panny Marie Růžencové</i>	KO 08.00	za †† Viliama, Albínu, Otu a Terézii
8. 10. Pá		KO 18.00	za zdraví a dary Ducha Svatého pro Marii a Evu
9. 10. So		KO 18.00	za Máriu
10. 10. Ne	28. neděle v mezidobí		
		KO 08.30	za zdraví a Boží požehnání pro rodinu Vydrovu

Věřící i nevěřící současníci většinou předpokládají, že křesťané budou v politice zastávat konzervativní názory. Na co? V podstatě na všechno. A proč? Protože ideál vidí v minulosti.

Má to svou logiku. V minulosti křesťanství v Evropě skutečně určovalo politiku, dávalo jí zastřešující rámec. Jádrem křesťanské orientované politiky proto dodnes mnozí vidí v takzvaných tradičních hodnotách. Jak ti, kdo se k nim hlásí, tak ti, kdo proti nim bojují.

Velká část křesťanských profilovaných politiků i představitelů církví věří, že právě v těchto „tradičních hodnotách“ se projevuje stvořitelství. Tedy konkrétní obrysy, meze a hranice toho, jak nás Bůh stvořil a jak si přeje, abychom žili. Pro křesťanské politické strany proto bývá příznačná tendence „zachránit, co se dá“. Z čeho? Z hodnotového dědictví křesťanské Evropy. Což mimo jiné znamená vzdorovat progresivistickým nápadům levicových idealistů.

Křesťané angažovaní v politice často poukazují na minulá staletí jako na dobu, kdy se společnost spravovala osvědčenými tradičními hodnotami, díky kterým panoval křesťanský řád a pořádek. Řád, který odrážel Boží vůli. Pořádek, ve kterém se zrcadlily stvořitelství řádu, uložené lidskému rodu shůry.

Proto politicky angažovaní křesťané často varují před nezodpovědnými nápady všelijakých pokrokářů, vyhlížejících tak či onak definovanou šťastnou budoucnost. Proto si váží odkazu předků a vůči novátorským nápadům levicových vizionářů jsou principiálně nedůvěřiví. Považují je v lepším případě za blouznivé utopie.

Vůči tomuto zkreslujícímu a zjednodušujícímu pojetí křesťanské angažovanosti v politice je třeba vyslovit tři důležité výhrady, jednu historickou, jednu psychologickou a jednu teologickou.

Výhrada historická

Nejprve poučení z historie: Přesně tento druh politického programu, založeného na takzvaných stvořitelství řádech, byl v dějinách znovu a znovu používán jako nástroj hrozného bezpráví a nelidské nespravedlnosti ze strany křesťanských států a jejich politických reprezentantů. Touto argumentací byly po staletí znovu a znovu ospravedlňovány zločiny proti lidskosti, včetně otrokářství a kořistného plenění kolonií po celé zeměkouli.

Nejen to. Návrat ke „stvořitelství řádu“ a „tradičním hodnotám“ sloužil jako hlavní argument fašistických a fašizujících režimů evropských zemí ve třicátých letech 20. století. Dějiny zneužití argumentace stvořitelství řádem jsou opravdu otřesné a měly by být v současných debatách o politicky angažovaném křesťanství mnohem více reflektovány.

Přídavné jméno „osvědčené“ v sousloví „osvědčené tradiční hodnoty“ je totiž nanejvýš problematické a pochybné. Co přesně se osvědčilo? Ve jménu tak zvaných tradičních či konzervativních hodnot se dělo tolik šíleného bezpráví (vůči ženám, menšinám, otrokům, Židům, Indiánům, Afričanům atd.) a vedlo tolik zbytečných válek, že je tu opravdu otázka, co přesně můžeme považovat za „osvědčené“. Potřebujeme mnohem kritičtější pohled, máme-li se vyvarovat ideologických zkratů.

Výhrada psychologická

Z psychologického hlediska je třeba upozornit na následující: určitě existují psychologické dispozice k permanentnímu vzdoru vůči autoritám a tradicím, jak to vidíme u mnohých levicových pokrokářů. Ale právě tak existují silné psychologické dispozice k tradicionalismu a konzervativismu, zejména v neklidných dobách, kdy mnozí lidé reagují na nepřehledné změny všude kolem bezděčným hledáním pevné půdy pod nohama. A mnozí na-

lézají spočinutí v „návratu k tradici“. Stabilita řádu, opřené o autoritu tradice, jim poskytuje existenciální bezpečí.

Proč je to důležité? Protože takto motivovaný tradicionalismus vůbec nijak nesouvisí s konkrétním obsahem té či oné tradice. Funguje v islámu stejně jako v buddhismu, v hinduismu stejně jako v konfucianismu nebo taoismu. Tradice je opěvována ne pro její specifický hodnotový obsah (jako jsou například Boží stvořitelství řády), ale pro její stabilizující a terapeutické účinky na znepokojené lidské nitro. Je oceňována především pro bezpečí řádu, které nabízí.

Co to znamená? Že na tomto typu konzervativismu či tradicionalismu není vůbec nic křesťanského. Korán mu poslouží úplně stejně jako Nový zákon, Bhagavadgíta stejně jako Tóra nebo třeba Kniha Mormon.

Ano, všichni nějak tušíme, že někteří pokrokáři zřejmě ustrnuli ve fázi věčného adolescentního vzdoru. Ale pozor, i mnozí konzervativci ve skutečnosti realizují především své psychologické dispozice a jejich případné křesťanské zakotvení je pak více méně nahodilé. O křesťanství samotné tady vlastně nejde, jak o tom až překvapivě často svědčí soukromé životní poměry hlasatelů tak zvaných tradičních křesťanských hodnot.

A také tu hrozí velmi problematické spojení mezi křesťanskými konzervativci a stoupenci jiných podob tradicionalismu, zejména těch „vlasteneckých“ a národoveckých, které mívají úplně jiná hodnotová východiska.

Výhrada teologická

A nakonec teologická výhrada, vycházející z Bible. Boží království je v biblické tradici více očekávané budoucnosti, ne osvědčené minulosti. Je to utopie v tom nejlepší slova smyslu. Tedy to, co ještě není, ale dá-li Bůh, jednou bude. Hebrejští proroci nehlasají návrat k tradičním hodnotám a stvořitelství řádům.

Hlásají nadějně očekávání přicházejícího království. Jsou v tomto smyslu přinejmenším stejně „pokrokoví“ jako „konzervativní“. Volají Boží lid, aby už teď a tady uskutečňoval hodnoty a kvality Božího království, které jednou v plnosti přijde. Aby byl předvojem zaslíbené budoucnosti, ne restaurátorem minulosti.

Úkolem Božího lidu je šíření Božího království v lidských srdcích a v mezilidských vztazích. Boží lid má již teď a tady uskutečňovat budoucí (nikoli minulou!) podobu lidského společenství. Církev, jak říká evangelický teolog Jürgen Moltmann, je znamením, ukazujícím k budoucnosti, ne k minulosti.

Jistě, Bůh, který stvořil svět a vepsal do něj své stvořitelství řády, je tentýž, který nás zve do svého přicházejícího království. Ten, který je Alfa, je také Omega. Ale kdy jste naposledy slyšeli o křesťanech, kteří v politice prosazují pokrokové vize? O křesťanech, kteří vnášejí do tohoto světa hodnoty a kvality Božího království, a tím připravují jeho budoucí příchod v moci a slávě? O křesťanech, kteří odmítají nespravedlivé řády minulosti a s nadějí očekávají příchod nových věcí, které přicházejí od Hospodina, jak o tom hovoří prorok Izajáš?

Proč se křesťanské podoby politické angažovanosti více méně automaticky profilují jako bytostně konzervativní, opěvující údajně osvědčené tradiční hodnoty, zděděné po předcích? Byl Ježíš konzervativce? Nepůsobil na většinu zbožných současníků jako nezodpovědný pokrokář? Snílek s hlavou v oblacích, novotář a hlasatel utopických vizí?

Má křesťan z nějakého důvodu upřednostňovat minulost před budoucností? Má mít raději tradici než pokrok? I špatnou tradici? I tradici vymyšlenou, vyretušovanou, idealizovanou? Má se vždycky klonit spíše k stabilitě řádu než k osvobozující změně? I kdyby to byla změna ve znamení spravedlnosti a lásky k bližnímu? Proč? Kde se to v Bibli píše?